

อิทธิพลของภาษาอื่นที่ส่งผลต่อภาษาไทย

ภาษาไทย เป็นภาษาที่ใช้พูดกันตามถิ่นต่าง ๆ ของประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ภาษาไทยที่เคยใช้เป็นอย่างเดียวกันมา แต่เดิมมีความแตกต่างกันไปทั้งในด้านเสียง และด้านความหมายของคำ ทั้งนี้เนื่องจากการแปรเปลี่ยนไปตามสภาพของท้องถิ่นที่อาศัย

ภาษาถิ่น หมายถึง ภาษาที่ใช้กันเฉพาะในกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากภาษามาตรฐาน เป็นภาษาพื้นเมือง หรือภาษาที่ใช้พูดกันตามท้องถิ่นต่าง ๆ ในประเทศไทย ได้แก่ ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นกลาง ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นใต้ และอาจรวมถึงภาษาของชนกลุ่มน้อย ซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศไทย เช่น ชาวเขา ชาวส่วย ชาวเล ฯลฯ

ภาษามาตรฐานก็คือภาษาไทยถิ่นหนึ่งนั่นเอง แต่เป็นภาษาถิ่นที่เป็นแกนกลางสำหรับสื่อความหมายให้เข้าใจได้ตรงกันระหว่างคนไทยทั่วประเทศ ความสำคัญและอิทธิพลของภาษาถิ่น มีดังนี้

1. ภาษาถิ่นใช้เป็นเครื่องมือศึกษาประวัติ และวิวัฒนาการของภาษา ทำให้ทราบที่มาของคำ เนื่องจากภาษาถิ่นมีความเปลี่ยนแปลงช้าสามารถรักษาเสียง และความหมายเดิมไว้ได้มากกว่าภาษามาตรฐาน (หรือภาษาถิ่นกลาง) จึงใช้ตรวจสอบหาความหมายดั้งเดิมของคำได้ เช่น แปกเป็อน (แปดภาษาเหนือ หมายถึง ป้าย, เป็อน คือเลอะเทอะ) แขนแมน (แมน ภาษาอีสาน หมายถึง มือ, แขน) พบปะ (ปะ ภาษาใต้ หมายถึง มาเจอกัน) ฯลฯ

2. ภาษาถิ่นเป็นส่วนหนึ่ง และเป็นที่มาของภาษาไทย วรรณคดีไทย การศึกษาภาษาถิ่นทำให้เข้าใจภาษา และวรรณคดีได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3. ภาษาถิ่นในการสืบทอดวัฒนธรรม ซึ่งแสดงภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ได้แก่ การละเล่น

เพลงพื้นบ้าน ประเพณี และวรรณกรรมท้องถิ่น เป็นต้น

4. ภาษาถิ่นช่วยรักษาคำดั้งเดิมของภาษา ได้แก่ คำเรียกเครือญาติ ชื่ออวัยวะ ธรรมชาติ กิริยาทั่วไป เช่น พ่อ แม่ ลูก พี่ เมีย หัว หู ดิน น้ำ กิน นอน ฯลฯ

5. ภาษาถิ่นมีอิทธิพลต่อการออกเสียงภาษามาตรฐาน เนื่องจากภาษาในแต่ละถิ่นมีสำเนียงแตกต่างกัน

กันไป จึงทำให้ภาษาถิ่นออกเสียงภาษามาตรฐานไปตามสำเนียงท้องถิ่น บางครั้งอาจทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนไป ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจึงจะออกเสียงได้ถูกต้อง

ภาษาถิ่นในประเทศไทย สามารถจำแนกตามสภาพภูมิศาสตร์ ได้ตามภาคทั้ง 4 ดังนี้

- ภาษาถิ่นภาคเหนือ ใช้พูดกันในภาคเหนือของประเทศไทย ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง พะเยา แพร่ น่าน บางส่วนของตาก สุโขทัย และอุตรดิตถ์ เป็นต้น
- ภาษาถิ่นอีสาน ใช้พูดกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ทุกจังหวัดแต่
ออกสำเนียงต่างกันไปเฉพาะท้องถิ่น โดยรวมแยกเป็นอีสานเหนือ อีสานกลาง และอีสานใต้

➤ ภาษาถิ่นกลาง ใช้พูดกันในภาคกลางของประเทศไทยและเขตติดต่อระหว่างภาคต่าง ๆ ได้แก่ กรุงเทพฯ นนทบุรี ปทุมธานี อัญญา อ่างทอง นครนายก นครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี ฯลฯ

➤ ภาษาถิ่นใต้ หรือภาษาปักษ์ใต้ ใช้พูดกันในจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคใต้ของประเทศไทย ตั้งแต่บริเวณตอนใต้ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จรดชายแดนมาเลเซีย ได้แก่ ชุมพร ระนอง พังงา สุราษฎร์ธานี สงขลา ภูเก็ต สตูล ยะลา อ.สุไหงโกลก จ.นราธิวาส ฯลฯ

ลักษณะของภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นที่อยู่ในถิ่นเดียวกันจะมีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยส่วนภาษาถิ่นที่ต่างถิ่นกันจะมีความแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์และคำศัพท์ภาษาถิ่นกลางเป็นภาษาที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศมากกว่าภาษาถิ่นอื่น

ไทยถิ่นกลาง	ไทยถิ่นเหนือ	ไทยถิ่นอีสาน	ไทยถิ่นใต้
โก้งโค้ง	โก่งโคะ	โก้งโคะ, ก้มโกะ	โก้งโค้ง
กั้น	กั้น	กั้น	วาน, หลุกซี้
แก้วน้า	ก๊อก, แก้ว	จอก	จอก
กางเกง	เต่ว	โส่ง	กางแก่ง
โกหก	ซี้จู้	ซี้ต๊วะ	ซี้ห็อก/ซี้หก
กระชับ	แห่นัน	แห่นน/แน่น/อ้ง	แห่นน, ซับ
กระดิ่ง	ดั่ง	กะดั่ง	ด็อง
กระดุก	ดุก	ดุก	โดก, ดก
กั๊ด	ขบ	ขบ	ขบ
กลับ	ปี้ก, เมื่อ	เมื่อ	กลับ, หล็อบ
โกนผม	โก้นหัว	แกผม	ชูดหัว

ใบงานท้ายเรื่อง

คำสั่ง

ให้นักเรียนค้นหาภาษาถิ่นของแต่ละภาคมาภาคละ 5 คำ โดยเขียนคำตอบเป็นตารางลงในสมุดรายวิชาพื้นฐาน จากนั้นถ่ายรูปส่งมาในคอมเมนท์